

Vörös Lobogó

A R.M.P. ARAD-TARTOMÁNYI BIZOTTSÁGA ÉS A TARTOMÁNYI NÉPTELJÁRSÁG LAPJA.

X. évfolyam, 2865. szám

4 oldal, 20 bari

1954. május 7. péntek

Lapunk tartalmából:

- A gyoroki rádióállomás. (2. oldal.)
- Hogyan támogadják az üzemi felhajtásokat a közszükségleti cikkek gyártását. (3. oldal.)
- Nam Ir beszéde a genfi értekezlet május 3-i ülésén. (4. oldal.)
- Amerikai szenátor az USA erőpolitikájának kudarcáról. (4. oldal.)
- A belga gépkocsüzemek munkásainak sztrájkja. (4. oldal.)
- „Mentem, láttam, győztek”. (4. oldal.)

Fejezzük be mielőbb a vetési munkálatokat!

Mindjobban közeledik a tavaszi vetési munkálatok befejezésének határideje. Az időjárás kedvező, a hőmérséklet is megfelelő arra, hogy minél gyorsabban, a lehető legrövidebb időn belül befejezzük a tavaszi vetési munkálatokat. Tartományunk számos falvában és községében a dolgozó parasztok felhasználták a kedvező időt és sikeresen érték el a bőséges termés biztosítását a kiváló minőségű, Szentmártoni, Seprősi és más községek dolgozó parasztjai felhasználták a kedvező időt és vetési tervelőirányzatukat már több mint 95 százalékban teljesítették. Jó eredményeket értek el Arad-, Nagyszentmiklósi- és Körösjárási körzetekben, ahol a vetési kampány munkálatai előrehaladtak. Tartományunkban továbbra is az állami gazdaságok és kollektív gazdaságok járnak élen a tavaszi vetési munkálatokban.

Minden siker mellett tartományunk lemaradt a tavaszi kampányban. Borosjenői, Gurahonci, Lippajárási körzetekben még mindig nagy földterületek állnak bevetetlenül. Noha a lemaradashoz bizonyos mértékben hozzájárult az idei tavaszbanyuló rendkívül hideg időjárás is, mégsem lehet mentség a fennmaradt rajonok és általában tartományunk számára arra, hogy nem használták ki előbb a kedvező időt és nem mozgósították minden erőt a tavaszi vetésre. A lemaradt rajonok néptanácsainak végrehajtó bizottságai és pártbizottságai nem irányították és nem mozgósították a dolgozó parasztokat a kedvező feltételek kihasználására, a vetési munkálatok meggyorsítására.

A dolgozók életszínterének állandó emelése és a könnyű, valamint az élelmiszeripari nyersanyagellátásának biztosítása érdekében a párt és a kormány fontos feladatként jelölte meg a hektáronkénti terméshozam növelését, különösen a búza, kukorica, cukorrépa, napraforgó hektáronkénti hozamának növelését. Az előrehaladott idő következtében most különös figyelmet kell fordítani a kukorica vetésének meggyorsítására. A bőséges kukoricatermés biztosítása nagymértékben az idejében végzett vetéstől függ. A kukorica vetésének egyik napról a másikra való elhalasztása nagy veszteséget jelenthet, mivel a tengeri feloldási ideje hosszabb, mint a késő őszi, amikor az időjárás a kukorica termésre már kedvezőtlen.

A tengerivetés utánának meggyorsításánál figyelemmel kell kísérni a munka minőségét és az agrotechnikai módszerek alkalmazását. A kormány és a párt határozata az 1954. évi tavaszi mezőgazdasági munkák közt kiemelt helyet ad a kukorica és más kapásnövények négyzetes fészkebe vetésének módszerét, amely nagymértékben hozzájárul a hektáronkénti hozam növeléséhez.

Tartományunkban a kukorica négyzetes vetésének alkalmazása nem kielégítő. Számos állami gazdaságnál, kollektív gazdaságnál nem vetették négyzetesen a tengerit ez a célra előirányzott területen. Ez a tény azt bizonyítja, hogy a rajoni néptanácsok végrehajtó bizottságai és mezőgazdasági osztályai, valamint a rajoni pártbizottságok és az alapszervezetek nem értékék meg a feladat fontosságát. E feladatot pedig gyakorlatba kell ültetni, mégpedig azonnal és a legnagyobb határozottsággal. A rajoni néptanácsok, az agronómusok, valamint a rajoni pártbizottságok és a községi pártbizottságok feladata: fokozott irányító munkát végezni annak érdekében, hogy meggyőzzék a kollektivistákat, a mezőgazdasági társulásokba tömörült, valamint egyéniileg gazdálkodó dolgozó parasztokat, hogy minél nagyobb területen vessék négyzetesen a kukoricát. Győzzék meg őket, hogy most már nem kísérletez, hanem a módszer azonnal alkalmazásáról van szó. Ezt a módszert nemcsak a Szovjetunióban kísérelték ki, hanem hazánkban is és bebizonyosodott, hogy jelentősen mértékben növeli a hektáronkénti terméshozamot és megkönnyíti a növények gondozását.

Borosjenőjárási körzetben például, ahol alaposan lemaradtak a tavaszi vetési munkálatoktól, nem fordítottak kellő figyelmet a kapásnövények négyzetes vetésére sem. Az egyéniileg gazdálkodó dolgozó parasztok közül, a rajon területén alig egy hektáron vetették négyzetesen a kukoricát. A rajon kollektív gazdaságai, terüsi társulásai és állami gazdaságai is csak kísérlet céljából vetették négyzetesen a kukoricát.

A tavaszi vetési munkálatok mielőbbi befejezése érdekében a néptanácsok végrehajtó bizottságainak sokkal nagyobb felelősséggel kell tekinteniük feladataikat. Szorosabb kapcsolatban kell fenntartaniuk a falvak dolgozóival, ellenőrizniük kell a vetési munkálatok napi ütemtervének teljesítését, az igrák, a traktorok és a mezőgazdasági gépek kihasználását és ott, ahol hiányosságot észlelnek, azonnal intézkedniük kell a munka meggyorsítására. Ez most a rajoni és a községi néptanácsok legfontosabb feladata.

A tavaszi vetési munkálatok haladéktalan befejezésért vívott harcban nagy feladat hárul a gép- és traktorállomások dolgozóira is. Megtérítendő feladatuk, hogy a traktorok és gépek teljes üzemi képességének kihasználásával, a haladott módszerek alkalmazásával segítsék a dolgozó parasztokat a vetési terv sikeres teljesítésében. A gépalomások vezetőineknek biztosítaniuk kell a gépek és traktorok állandó munkáját, valamint azt, hogy a traktoros brigádok éjjel-nappal dolgozhassanak. E célból a legrövidebb időn belül minden traktoros brigádnál szervezzenek két váltást, használták fel a rendelkezésükre álló munkásokat.

A tavaszi vetéskampány befejezésére való mozgósítás mellett nem szabad figyelmen kívül hagyni a növénygondozást sem. Ott, ahol idejében elvégezték a vetést, a növények szőpen fejlődnek, de egyidőben fejlődik a gyom is. Ezért úgy kell megtervezni a munkát, hogy a vetéssel párhuzamosan haladjon a növényápolás.

A mezőgazdasági dolgozóknak a vetés idejében való elvégzésére, a haladott módszerek alkalmazására történő irányítása, elsősorban a mezőgazdasági szervek, a mérnökök, a technikusok és az agronómusok feladata. Az agronómusok helye nem az irodában van, ahol adminisztratív munkát végeznek, hanem a mezőn, ahol a terméshozam sorsa dől el.

Fontos szerep hárul a falusi pártalapszervezetekre. A falusi pártalapszervezeteknek széleskörű politikai munkát kell végezniük a vetés mielőbbi befejezése érdekében. Fel kell használniuk az összes meggyőző és felvilágosító eszközöket. Az agitátoroknak rá kell mutatniuk a dolgozó parasztok előtt, hogy saját érdekük a vetési munkálatok ütemének meggyorsítása. Az agitátoroknak közelebb kell ismerniük a közönség életmunkáját, valamint ezek módszereit, hogy ezen keresztül hozzájárulhassanak a régi módszerek kiküszöböléséhez, a vetéskampány harca-vonájának felszámolásához. Az agitátorok felvilágosító munkájukban használták fel a szakirodalmat: a broszúrákat, a könyveket és újságokat; népszerűsítették a falujárást, valamint a rádióállomás útján a mezőgazdasági munkában élenjáró dolgozó parasztokat és azok munkamódszereit.

Tartományunkban a rajoni néptanácsok végrehajtó bizottságai, a községi néptanácsok végrehajtó bizottságai, valamint a rajoni pártbizottságok és községi pártalapszervezetek számára nincs ma fontosabb feladat, mint az, hogy minden eszközzel hozzájáruljanak a tavaszi vetési munkálatok gyors és jó körülmények között történő elvégzéséhez.

Mezőgazdasági dolgozók, mozgósítások minden erőt a vetés mielőbbi befejezésére. A munkaeszközök teljes kihasználásával, valamint minden perc észszerű felhasználásával, harcoljatok a tavaszi vetéskampány haladéktalan befejezéséért, a bőséges termésért, dolgozó népünk kenyerének biztosításáért!

Ünnepi gyűlés a fővárosban a Kommunista Sajtó Napja alkalmából

Szerda délelőtti ünnepi gyűlés zajlott le a fővárosban a Kommunista Sajtó Napja alkalmából.

A román–Szovjet Barátság Házában rendezett gyűlésen résztvettek a fővárosi napilapok főszerkesztői, valamint számos román újságíró.

A gyűlésen megjelent P. Melnikov, a „Pravda” tudósítója, A. Zsiguljov, a TASZSZ hírigények tudósítója, A. Alekszandrov, az „Izvesztija” tudósítója, V. Petuhov, a „Komszomolszkaja Pravda” tudósítója és más külföldi sajtótudósítók.

A gyűlés elnökségében Sorin Toma, Vasile Dumitrescu, Stefan Voicu, M. Breazu, Camil Petrescu akadémiкус, Pavel Tugui, Melita Apostol, Nicolae Tesa, I. Mihăileanu, Gh. Zaharia ezredes, Nicu Dumitrescu, M. Frunză, Robotos Imre, E. Breitenstein, I. Velovan, Ilie Popa, a „Grivița Rosie” üzemi lap főszerkesztője és Elisabeta Rosu a „Steagul Rosu” önkéntes levelezője, a „Gh. Gheorghiu-Dej” készruhágyár munkásnője foglaltak helyet.

Stefan Voicu elvtárs, a „Scinteia” helyettes főszerkesztője méltatta a sajtó napjának jelentőségét, majd a sajtó előtt álló feladatokról beszélt.

1912 május 5-én — mondotta — jelent meg a „Pravda” első száma. Ez a nap, amikor először hallotta hangját a Lenin alapította párt — a kommunizmus pártjának — e dicső szócsové, azóta hagyományos ünnepnapjává lett az egész kommunista nemzetközi munkássajtónak, az egész haladó emberiségnek, amely a szovjet sajtóban látja megtestesítve a világ első szabad sajtóját.

A szovjet sajtó pártos szelleme, fejlett marx–lenini ideológiai színvonala, kifejezetten népi jellege, a nép ellenségeivel szembeni kérihetetlensége, ember- és igazság szeretete jellemzi.

A szovjet sajtó, élen a „Pravda”-val, a békeért, a kommunizmusért, a nép boldogulásáért folytatott harcával hatalmas nemzetközi tekintélyt vívott ki magának.

A kommunista sajtó ünnepén

Városunk és tartományunk dolgozói nagy lelkesedéssel ünnepelték meg ezúton is a Kommunista Sajtó Napját. A gyárak, üzemek, szövetkezeti és kereskedelmi egységek munkaközösségei, a falvak dolgozó parasztjai szeretettel emlékeztek meg 1912 május 5-éről, amikor a „Pravda” első száma megjelent. Valamennyien tudják, hogy a „Pravda” első számának megjelenésével együtt megszületett az új típusú sajtó.

A kommunista sajtó évfordulójának ünnepén a helyi sajtó levelezői és olvasói is a legnagyobb szeretettel fordultak a szovjet sajtó felé. Kifejezésre jutottak ragaszkodásukat a Szovjetunió Kommunista Pártja által irányított és nevelt sajtó, a béke és az igazság sajtója iránt.

Szerdán délután az aradi Állami Színházban ünnepi gyűlést rendeztek, amelyen a

A szovjet sajtó nagyszerű példája utat mutat az egész világ demokratikus sajtójának és elsősorban a kommunista és munkáspártok sajtójának.

Stefan Voicu elvtárs ezután azokról a feladatokról beszélt, amelyeket pártunk a sajtó elé tűzött.

Lapjainknak fokozniuk kell szervező tevékenységüket s különösen sokat kell tenniük azért, hogy az ipari és mezőgazdasági termelés élenjáróinak tapasztalatai minél szélesebb körben terjedjenek el. Nagyobb figyelmet kell fordítaniuk lapjainknak a közszükségleti cikkek termelésének kérdéseire. Pártunk feladatát tűzi sajtóink elé, hogy még hatékonyabban mozdítsa elő a mezőgazdaság fejlesztését, járuljon hozzá ahhoz, hogy a mezőgazdaság mielőbb felszámolhassa lemaradását az ipari termelés mögött. Lapjainknak állandóan és behatósan kell foglalkozniuk a munkásosztály és a dolgozó parasztság közti szövetség meoszlárdításának problémáival. Sajtóink egyik legfontosabb feladata Marx–Engels–Lenin és Sztálin nagy eszméinek terjesztése, ideológiailag tisztaságuk megvédelmezése s a dogmatizmus és betűragás elleni harc.

Hangsúlyozta, hogy a lapoknak meg kell erősíteniük tömegkapcsolataikat, küzdeniük kell minden téren a fejlett tapasztalatok felfedezéséért és elterjesztéséért. Merészen kell bírniuk a hibákat és fogvatartóssággal, leküzdv a dolgok rózsás színben való feltüntetése irányuló hajlandóságot.

Május 5-én forró üdvözlőtűket küldtek a dicsőséges „Pravda”-nak és az egész szovjet sajtónak, az egész nemzetközi kommunista sajtó büszkeségének és élcsapatának. Számunkra, romániai újságírók számára a szovjet sajtó a tanulságok kiapadhatatlan tárháza, — fejezte be beszédét a jelenlévők élénk tapsa közepette, Stefan Voicu elvtárs.

A résztvevők hosszasan, melegen ellették a szovjet sajtót. (Agerpres).

Levelezők és olvasók értekezlete

A kommunista sajtó ünnepé alkalmából a „Vörös Lobogó” lapvezetősége és szerkesztőségi munkaközössége értekezletet tartott a lap levelezőivel és olvasóival. A megbeszélésen megjelentek megvitaták a helyi sajtóban megjelent cikkeket és számos javaslatot fordítottak a lap képviselőihez. Valamennyi felszólaló hangsúlyozta azt a segítséget, amelyet a helyi sajtó a város és tartomány dolgozóinak nyújt a mindennapi munkában.

Különösen nagy segítséget jelentenek munkánkban a bírálati szellemben megírt cikkek — mondotta többek között Kucsekita Mihály elvtárs, a „Vörös Lobogó” gyár dolgozója. — Azok, akiket a sajtó útján megbíráltak, a bírálat után teljesen megváltoztak magatartásukban, hibáikat kiküszöbölték és számtalan esetben a természet

élenjáróinak sorába küzdötték fel magukat. Piti Péter elvtárs, az „Artex” szabóipari termelőszövetkezet munkaközösségének tagja utalt a lap agitációs és nevelő jellegére.

A megjelentek örömmel fogadták Piti elvtársnak azt a kérését, hogy a lapban több agrotechnikai cikket közöljenek, amelyek helyes irányítást, utbaigazítást adnak a dolgozó parasztoknak.

Mindrici Terezia elvtársnő Kisjenő dolgozóinak gháját tolmácsolta, amely szerint a helyi lapban több levelező cikket szeretnék olvasni.

Monsli Irén elvtársnő, a lap olvasója, kérte, hogy a helyi sajtó bővebben foglalkozzék a közlekedési kérdésekkel.

Az értekezlet befejezése után a lap szorgalmas, áldudatos levelezői könyvjutalomban részesültek.

Lippa városban

Május 5-én délután Lippa város dolgozói lelkesen ünnepelték meg a szovjet sajtó megalapításának 42. évfordulóját. A koradélutáni órákban gyűlekeztek a város dolgozói a kultúrterázon nagytermében. Mintegy 400 munkás, tisztviselő, a központ és tartományi pártbizottságok levelezői és felhajtások szerkesztőbizottságai jelentek meg.

Az ünnepi gyűlést Ilca Dumitru elvtárs a lippajárási pártbizottság titkára nyitotta meg, majd átadta a szót lovanescu Ioan elvtársnak, a „Flacara Rosie” szerkesztőbizottsága tagjának, aki elmondotta ünnepi beszédét. A beszédet az egybegyűlék nagy lelkesedéssel fogadták.

Ezen az ünnepi gyűlésen a beszéd elhangzása után a „Vörös Lobogó” és a „Flacara Rosie” szerkesztősége részéről könyvjutalomban részesültek a rajonban tevékenykedő legjobb levelezők, mint például Celeras Iosif, Szilmai Vilmos, Jungwirth János, Poneru Maria, Toma Adam és Nyárádi János elvtársak. Poneru Maria és Jungwirth János önkéntes sajtólevelezők felszólaltak és vállalták, hogy tevékenységükkel a jövőben még nagyobb segítséget nyújtanak a helyi pártbizottságoknak.

Az ünnepi gyűlést a lippai közéleti kultúrterázon rövid műsora zárta be,

A rádió napja

Ma emlékszik meg a szovjet néppel együtt a világ haladó emberisége a rádió napjáról. A kultúra e hatalmas vívmányát 59 évvel ezelőtt ismertette felvilágosított, Alexandr Sztjepanovics Popov, a nagy orosz tudós. Popov, mint annyi más nagyszerű tehetség a cári Oroszországban, kénytelen volt félretekinteni, hogyan válik találmánya a cári kormány részvéltlensége miatt mások prédájává.

Mennyivel más volt a helyzete az olasz Marconinak, aki folyóiratok leírásából ismerkedett meg a szikratáviróval. Popov találmányával Marconi a képek és leírások alapján állította össze szikratáviróját, szabadalmaztatta és a világ előtt ezután a szikratáviró felvilágosított tetszelgett.

A parasztsággal szövetséget kötött orosz munkásszálly 1917 októberében kivívott diadala a cári önkény és a kapitalista elnyomás felett, merőben más helyzetet teremtett a fiatal szovjet állam tudományos életében. Így vált ezután Popov találmánya is a szovjet nép közkincsévé. Lenin hatalmas lángesze felismerte a rádió felbecsülhetetlen értékű jelentőségét a tömegoktatás és cselekvésre buzdítása szempontjából. Lenin „távolságot nem ismerő, papírnélküli üiságnak” nevezte a rádiót. Lenin irányítása arra készítette a szovjet állam tudósait, hogy Popov találmányát tovább fejlesszék és a rádiótechnika ismeretében, hozzákezdhesse a rádiókészülékek tömeggyártásához.

A Szovjetunióban, mint a kultúra minden megnyilvánulását, a rádióadásokat is, a tömegnevelés céljaira használják. Ezért tulajdonítottak a Szovjetunióban már a kezdetektől fogva az ország villamosítása mellett a rádiósításnak is döntő jelentőséget. A rádió a mozival együtt, hatalmas propaganda- és agitációs eszköznek bizonyult és nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy a Szovjetunió a világ legkultúraltabb államává fejlődjék.

Több mint 70 nyelven közvetítenek adást a Szovjetunió rádióállomásai a Szovjetunióban élő nemzetek számára. De ezen túlmenően, a szovjet rádió nagyszerű szerepet tölt be a nemzetközi hírszolgálat terén is. Még elevenen élnek emlékeztünkben Moszkva rádióadásai a fasiszta elnyomás sulyos éveiben. Moszkva hangja bizakodást, reménysugarat vetített a függönyözött ablakok mögött Moszkvát hallgató és a fasiszták ellen harcoló emberek szívébe.

Ma már a Szovjetunió tudósai, mérnökei és technikusai nagyszerű sikereket érnek el a távolbalátás fejlesztése terén is. A Szovjetunióban nagy számban gyártanak televíziós készülékeket, amelyeknek segítségével a falvak dolgozói otthonukban

láthatják a Szovjetunió városaiban rendezett sport, vagy kulturális megnyilvánulásokat.

A rádió nagyszámú szerepét tölt be a repülőgépeken, csillagászati, meteorológiai állomásokon és más, a tudományt szolgáló intézményekben. A tudományos, művészeti és az oktatásügy és felvilágosítás céljaira használt rádió valószínűsítés az emberiség számára. Nem mondhatjuk azonban ugyanezt azokról a rádióállomásokról, amelyek egy vékony, kizsákmányoló réteg birtokában, a háború előkészítésére, a népek közötti gyűlölet szítására, a rágalmak és hazugságok terjesztésére szolgálnak. Az Amerikai Egyesült Államok lélekmergező propaganda eszközeként használja fel a rádiót. Minden becsületes ember, a föld bármelyik részén éljen, undorral és megvetéssel fordul el a tudományos haladás eme aljas meggyalázójától, akik a fejlődés vívmányát a népek ellen akarják felhasználni.

A Szovjetunió a rádiót — mint a tudományos felfedezések valamennyi vívmányát — az emberiség érdekében használja fel. Malenkov elvtárs a Szovjetunió Kommunista Pártjának XIX. kongresszusán rámutatott arra, hogy a Szovjetunióban a rádió-vevőhálózat mintegy kétszer nagyobb, mint 1940-ben volt. Az ötödik ötéves terv egyik eredményeként az 1955 év végén a Szovjetunióban legalább 30 millió rádióvevő állomása lesz. Hatalmas szám ez, ha meggondoljuk, hogy a 30 millió rádiókészülék legalább 150 millió ember kulturális igényeit elégíti ki.

Hazánkban a felszabadulás előtt nem lehetett a rádióról, mint a tömegkultúra eszközeiről beszélni. Rádió-vevőkészülékét alig gyártottak hazánkban s a drága külföldi gépekhez pedig csak a nagypénzü kiváltságosok juthattak. A rádióadóállomások nem a felvilágosodás, hanem a ködösítés, a babona és más népelelmes mesterkedések szolgálatában állottak, leginkább a tőkés-földesúri rendszer éveiben.

Ezen a téren is hatalmas segítséget kaptunk a Szovjetuniótól. Elsősorban azáltal, hogy a szovjet rádióállomások tapasztalatai alapján, hazánk rádióállomásainak műsora eddig nem látott magas színvonalra emelkedett. A román rádió adásai — a román nép és a nemzet kiemelkedő nyelvével egyaránt — a magasfokú művészet, tudomány és hasznos ismeretek tárházát közvetítik a hallgatók milliói számára.

Hazánkban — és így tartományunkban is, — számos községben léteznek rádióállomások, a román rádió műsorának

közvetítésén kívül helyi adásaikkal szórakoztatva tanítják a dolgozó parasztságot. A rádióállomások, tanítók, agronomusok, agrármérnökök előadásait közvetítik, nagy segítséget nyújtanak a dolgozó parasztságnak a magasrendű agrotechnika elsajátítása terén, ugyanakkor harcolnak a miszticizmus, sovinizmus és a múlt rendszerből visszamaradt más átkos megnyilvánulás ellen.

Az elmúlt évben rádiósítás folyt tartományunkban Szentanna, Csicsér, Ujarad, Opálos, Valkány és Kisszentmiklós községben, valamint Nagyszentmiklós városban és számos más helyen is. Popov nagyszerű találmánya világosságot és tudást visz ma már legelédugottabb falvainkba is és ez hatalmas fegyvert jelent a tudás, a felvilágosodottság, az emberek közötti megértés ellenségeivel szemben.

Városunkban a Mosóczi-telepen működik rádióközelítő állomás, amely nagyszámú önálló műsorral tanítja, szórakoztatja városunk dolgozó népét. Tudományos és művészcsoportok keresik fel a Mosóczi-telepi közvetítő állomást, hogy a hétköznapi meghatározott napjain felváltva szolgáltatassanak műsört a közvetítőállomás hallgatói számára. Hogy milyen népszerűek ezek az adások, élénken igazolják a levelek, amelyek a rádióközelítőállomásra vezetékes útján érkeznek. Ezekben a levelekben a hallgatók még több ismeretterjesztő és tudományos adást kérnek. Kérjük, hogy a rádióállomás rendszeresen közveletítsen híreket a szocializmus építésével kapcsolatban. Ugyanakkor a hallgatók kéri a kulturális kérdések bővebb ismertetését, mert tudják, hogy a békéltető harca nagymértékben járul otthonuk nyugalmának, békéjének biztosításához.

Elismeréssel fogadta dolgozó népünk az RMP Központi Vezetőségének és az RNK minisztertanácsának 1951 szeptemberi határozatát az ország rádiósításának megvalósítására vonatkozó intézkedésekről. Ez a határozat megjelöli a rádiósítás terén a néptanácsokra háruló feladatokat: „a) Fel kell készíteni a rádiósítási központok jó működéséért, b) Megfelelő helyiségeket kell rendelkezésre bocsátaniuk mind a meglévő, mind pedig az újonnan épülő központok számára, c) Alkalmazniuk kell a posta és távközlési minisztériumtól, valamint a rádióbizottságtól kapott utasításokat.”

Dolgozó népünk a mai napon fokozottabb szeretettel és elismeréssel gondol A. Sz. Popovra, aki megajándékozta az emberiséget nagyszerű találmányával, a rádióval.

hasznosnak tartom a helyi adások megszervezését. Segítenünk kell a rádióállomások felállítását, a rádiósítási munkájukat, amelyet annyi lelkesedéssel végeznek.

Blahtu Victoria, akit özvegy édesanyja napszámosmunkája keresetéből nevelt fel, lelkes harcosa a rádiósítás ügyének.

— Nekem nagyon sokat adott a párt — mondja elgondolkodva a fiatal lány. — Ugy szeretem a munkámat, hogy fel nem cseréljem a világon semmi mással. Nagyon, nagyon elégedett lennék, ha nem bántana az a tudat, hogy még mindig keveset tudok a rádióról. A négyhónapos tanfolyam felkeltette bennem a vágyat, hogy többet tudjak, többet tanuljak. Szeretném, ha a technikai hibák miatt nem kellene Aradról hívnunk technikusokat, szeretném, ha magam javíthatnám meg azokat.

A rádiógep mellett szoba a helyi adások célját szolgálja. Egyelőre csak az asztalon elhelyezett mikrofon jelzi rendelkezés. A megszűnt gyékényszönyegek még hiányoznak. A harmadik szoba a rádió szerkesztőbizottságának irodája. Itt gyűjtenek össze kéthetenként a rádió szerkesztőbizottságának tagjai, a község román és magyar tanulóit s azokat, akik szívetgyűzőnek tekintik a rádiósítás ügyét. Kiss Endre, Scherer Margit, Drecin Ioan és Sebestyén József tanító, Misca Vasile bement. Gyakran előfordatnak ide Răz Imre elvtárs, a pártalapszerkesztő titkára és mások, akik közreműködnek a helyi adások összeállításában. Négy hét óta, amióta Bradin elvtárs vette át a helyi rádió szerkesztőség munkájának vezetését, pontosan, munkaterv szerint folytatja a helyi adások, amelyhez értékes hozzájárulást ad a román és magyar iskola tanulóifjúsága.

A közelmúltban felszerelt gyoroki rádióállomási központ komoly megvalósítást jelent kultúrforradalmunk útján és a fejlődés társadalmi tényezőit tárja a központ. A fiatal, fejlődőképes dolgozói és a hallgatók elé.

Rózsa Aliz

SPORT

Fl. Roşie UTA—Locomotiva PTT Temesvár 7:1 (3:1)

Az UTA stadionban eszernél barátságos edzőmérkőzést játszott a két csapat és a textilgyáriak Váci, Serfőző, Mercea és Dumitrescu nélkül is biztosan győztek. Az aradi csapat a következő összeállításban állt ki:

Faur (Kiss) — Szűcs, Farmati — Kapás, Dusan (Nagy), Seres — Jurca (Dudas), Don (Szakács), Manole, Szakács (Popa), Birau.

Az első gólt a 19. percben Manole szerezte, majd 5 perccel később ugyanő volt eredményes. A 30. percben Don jó átadását Birau értékesítette, majd a félidő utolsó percében Buculescu révén szerezte a temesvári csapat.

Helycsere után Manole költ újabb három gólt (20., 36. és 42. percben), az utolsó percben pedig Dudas állította be a végeredményt.

A textilgyáriaknál Dusan játszott kiválóan, de jól mozogott Szűcs, Farmati, Manole és Birau is. Bíró Medve.

Botwinik—Szmiszlov 10 és fél:9 és fél

A sakkvilágbajnokságot folytató kiütélem huszadik játszmáját Szmiszlov nyerte és így Botwinik előnye már csak egy pontra mérséklődött. Az eredmény 10 és fél:9 és fél a világbajnok javára. Botwiniknek a hátralevő 4 játszmában már csak másfél pontot kell szereznie ahhoz, hogy megvédje világbajnoki címét.

Az országos sakkbajnokság negyeddöntője

Az országos sakkbajnokság aradi negyeddöntőjében tíz forduló után a következő sorrend alakult ki:

Halic 9 és fél, Kádár 8, Grozescu, Glaubach, Jäger 7—7, Weisz 5 és fél, Moise, Ciurea 4 és fél, Vaida, Scherfer 4—4, Kósa 3 és fél, Dewald 3, Steinhilbel 2 és fél, Motorca 2, Vicol 1 pont.

A „Béke”-kerékpárosverseny negyedik szakasza

A Stalingorod-Wroclaw közötti 173 km. szakaszon rendezték meg a nagyszabású kerékpáros verseny negyedik szakaszát, amelyet a csehszlovák Ruzicka nyert meg 4 óra 29:39 mp.-es idővel, a lengyel Wilczeski és Klabiniski előtt.

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: május 12-ig: Az orosz balett mesterei. (Színes szovjet film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: május 9-ig: Az ezüstsínű por. (Magyarul beszélő színes szovjet film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Kérjük a közönséget, hogy pontosan jelenjék meg az előadásokon, mert csak így tudják biztosítani a helyeket.

„HERBAK JANOS” mozi: május 9-ig: Az ezüstsínű por. (Magyarul beszélő színes szovjet film). Előadások: 3, 30, 5, 30, 7, 30 és 9, 30 órakor. Kérjük a közönséget, hogy pontosan jelenjék meg az előadásokon, mert csak így tudják biztosítani a helyeket.

„I. L. CARAGIALE” mozi: május 7-én: A barna kód. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„UJ IDŐK” mozi: május 7-én: 1) Szovjet korcsolyázók, világbajnokok. 2) 12-es számú phonor élet. 3) A Kremlini téli. 4) A vidám cirkusz (színes rajzfilm). 5) Román és szovjet híradók. Előadások: 3 órától folytatódólagosan.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gaj): május 7-én: Az ukrán művészek hangversenye. Előadások: hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikela): május 7-én: 10 év után. Előadások: hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órakor.

VASARNAP, május 9-én reggel 9 órakor a városi néptanács székházának nagytermében a kisparosok nagygyűlést tartanak, amelynek keretében ismertetik a törvényeket a kisparosok nyugdíjig jogosultságára vonatkozóan. Felhívjuk a kisparosokat, hogy minél nagyobb számban jelenjenek meg a gyűlésen.

A gyoroki rádióállomáson

Kovács Julianna, háziaszony, férje a gyoroki homokbányában dolgozik. Érdeklődéssel hallgatja a rádió adásait, de legjobban a színdarabokat szereti.

— Itt nálunk, ahol nincsen színház, szívesen hallgatjuk a színdarabokat — mondja. — Örömet jelent nekünk, falusi hallgatóknak, egy-egy jó színházi előadás közvetítése.

Az egyik idősebb szőlőművelő így fogalmazta meg, mit jelent a gyoroki dolgozók számára a rádiósítás:

— A múltban süketek és némák voltunk. A felszabadulás meghozta hangunkat és most a füllünk is megnyílt, hogy meghalljuk a világ hangjait. Nagy dolog ez. Az imokám a rádió-operatőr iskolában tanul. Ha elvégzi az iskolát, a rádióval fog dolgozni. Szeretem a rádiót, mert elűnteti a távolságokat s tanít a nap minden órájában.

Lantos József szőlőművelő felesége a gyermekelőadásokat dicséri.

— Ez a három apróság — mutat az udvaron játszó gyerekeire, — úgy odául a hangszóróhoz, amikor gyermekorát közvetítenek, hogy cukorral se lehetne elcsalogatni onnan őket. Józsi, Erzsike, Annuska még nem jár iskolába, de a rádióban hallott mesét továbbadja pajtásainak.

Bosneac Nicolae postafőnök a rádióknak nemcsak hírségek hallgatója, hanem a rádió népszerűsítése terén is tevékenykedik. Azon iparkodik, hogy a homokbánya telepéig vezessék ki a hangszórókat.

— Mindössze néhány oszlop felállításáról és néhány hangszóró felszereléséről van szó. A gyoroki homokbánya vezetésének meg kell találnia a módját, hogy a szükséges anyagi alapot előteremtse. A homokbányában dolgozó munkások szeretnék, ha ki-vinnák hozzájuk a hangszórókat. Nagyon

Amikor a gyoroki rádióállomási központ órájának mutatója 5 óra 30 percet mutat, egy gyermekes-kisgyermek leánykér nyúl a rádiókapcsolók után, hogy „bemelegítse a vonalat”. A 200 wattos erősítő berendezés halk zúgással melegsik s az érzékeny műszer mérőszíj tábláján enyhén ingadozik a mutató. A hozzá nem értő szemlélőnek mit sem mond ez, de Blahtu Victoria, a gyoroki rádióállomási központ huszhetendős operatőre és technikai felelőse megállapítja: a gyoroki és kuvini vonal rendben van, az adásokat tisztán és zavartalanul hallgathatjuk a két község előlőzetől. Ezután a másik nagy, ezüstsínű készülékhez lép, gyakorlati mozdulatokkal igazít, kapcsol s az ellenőrző táblára pillant, ahol a mutató jobbfelé hanyatló ingadozása jelzi, hogy valahol érintkezés van a vonalon s így a művészek nem kapják tisztán az adást.

— Tíz óra egy faág hajlott a vezetékre — mondja. — Ez a szeles tavaszi időjárás ugyancsak sok dolgot ad a vonalellenőröknek.

Az éppen belépő vonalellenőr átveszi Blahtu Victorától az utasításokat, majd elindul körékpárján, hogy megkeresse a vonalhibát.

A fiatal leány pontosan beállítja a vezetéksűrűségeket a 397-es hullámhosszra s amikor a gyoroki, a ménesi és a kuvini lakosok ébredésük bekapcsolják hangszóróikat, frissenemű népzene hangjai töltik meg otthonaikat. Később felolvasások következnek. Népszerű orvosi és ismeretterjesztő előadások a betegségek megelőzéséről, a vitaminnak hatásáról, az egészséges életmódról, a kisgyermek helyes táplálásáról. Szívesen figyelik az újságírók felolvasását is, hiszen ezáltal a világesemények társulnak fel előttük.

Sok falusi asszony este beszámol férjének, mit hallott napközben a rádióban, s tájékoztatja családja tagjait a világ eseményeiről, a párt és a kormány határozatairól, céllövéseiről.

Hogyan támogatják az üzemi faliújságok a közszükségleti cikkek gyártását

— a „Vörös Lobogó” és „Flacăra Rosie” rajd-ankétja —

A könnyű- és élelmiszeripari dolgozói lendületes munkával töreksenek a párt Központi Vezetősége 1953. augusztus 19–20-iki bővített plenáris ülésén hozott határozatának valóra váltására, hogy hozzájáruljanak a dolgozó nép életszínvonalának emeléséhez, a közszükségleti cikkek mennyiségének növeléséhez és minőségének megjavításához. A május 1. tiszteletére szervezett szocialista verseny keretében az említett üzemek dolgozói fokozták munkalendületüket, hogy még szebb sikerekkel köszöntsek a dolgozók nemzetközi szolidaritásának napját.

A könnyű- és élelmiszeripari gyárak és üzemek faliújságaira fontos feladat hárul. Mozgósítanok kell a dolgozókat a közszükségleti cikkek mennyiségének növelésére és minőségének megjavítására. Ahol a faliújság-szerkesztőbizottság a pártalapszervezet irányításával számos munkást, technikust és tisztviselőt bevont levelezői közé, segítette őket, hogy munkájukkal kapcsolatban levő cikkeket írjanak, ott a faliújság megkönnyítette, előrelendítette a dolgozók munkáját. Több helyen azonban a pártalapszervezet nem alkalmazta a politikai tömegagitáció e bevált módszerét.

Alább közöljük a „Vörös Lobogó” és a „Flacăra Rosie” szerkesztőségi munkaközösségei által szervezett rajdankétján szerzett tapasztalatainkat:

Jól működő faliújság

A „Vörös Triko” gyár faliújságának szerkesztőbizottsága nagy figyelmet fordít a termelési kérdésekre. A havonként kétszer rendszeresen megjelenő faliújságok leginkább a gyár dolgozóit érdekli a termelési kérdésekkel, az ebben az irányban fennálló hiányosságokkal foglalkoznak.

A szerkesztőbizottság tagjai segítik a levelezőket, megmagyarázzák, hogyan foglalkozzák meg mondanivalójukat, a kifüggesztés előtt pedig együttesen megbeszélnek a cikkeket. Erthető tehát, hogy a „Vörös Triko” faliújságán megjelenő írások konkrétak és sikerrel járulnak hozzá a dolgozók mozgósításához, a termelés fokozásához és a meglévő hibák felszámolásához.

A gyár faliújsága gyakran foglalkozik a belső tartalékok mozgósításával. A faliújságon közlöt javaslatok és észrevételek nagymértékben hozzájárulnak ahhoz, hogy sikerrel használják fel a gyár belső tartalékait. Több faliújságútként megbeszéltek a körkötő üzemosztályon uralkodó helyzetet, ahol a munka hiányos szervezése következtében a dolgozók derveden alul dolgoznak és így megakadályozták a többi üzemosztály munkáját is. A faliújságon megjelenő írások hatására a technikai-adminisztratív vezetőség, az üzemi bizottság intézkedett, hogy jobban megszervezzék a munkát, felolduljon a brigádok közötti szocialista verseny és hogy alkalmazzák a haladott munkamódszereket. Az utóbbi hónapokban az említett üzemosztály munkái nemcsak teljesültek, hanem túl is szárnyalják termelési tervüket.

Nem veszik figyelembe a gyár sajátos kérdéseit

Az IPROFIL „Dózsa György” butorgyár faliújsága értékes segítséget nyújtott a munkásoknak, technikuskoknak, hogy sikerrel oldjanak meg számos termelési vagy az üzem életével kapcsolatos kérdést. A faliújságon minden hónapban népszerűsítették a szocialista versenyben élenjárókat és így a verseny fellendült, mind többen vettek részt benne. A bírálati cikkek és a karikatúrák elősegítették a termelésben mutatkozó vagy a munkavédelem területén lévő hiányosságok felszámolását. Az egyik karikatúra a vállalat vezetését bírálta, mert nem osztotta ki rendszeresen a munkásoknak járó tejet. A bírálat hatásos volt, a vállalat vezetésége intézkedett és azóta a munkások rendszeresen megkapják a tejadagot.

Nem minden faliújság cikknek van azonban hatása, mert legtöbbje nem foglalkozik az üzem dolgozóit érdekő kérdésekkel, jelszavakkal, általánosságokban merül ki.

A faliújság nemrég megjelent számában az IMSz városi konferenciájának tiszteletére szervezett ünnepi műszakban elért eredményekről ír az egyik levelező. Ezenkívül egyetlen olyan írást sem találunk, amelyből megtudnánk, hogy a dolgozók milyen munkasikerekkel köszöntötték május elsejét. Curlicean Pavel „Hogyan fogadják május elsejét üzemünk dolgozói”

A faliújság szerkesztőbizottsága rem állhat csak felőlőből

A „December 30” gyár fonódájának faliújságáért a C) váltásból Ivănescu Gheorghe elvtárs felel. Párttagi felől, lelkiismeretesen végzi e fontos politikai, nevelő munkát, amelyet a pártalapszervezet bízott rá. Szíven viseli a faliújság dolgát, a másik két váltás felelőseinek is segít néha a cikkeket beszerzésében, egy-egy új szám összeállításában.

Ivănescu elvtárs érdeme még az is, hogy igyekszik minél több dolgozót meggyőzni, hogy bíráló, népszerűsítő írásával hozzájáruljon a munkafegyelmek megerősítéséhez, a termelési terv teljesítéséhez. Több cikk jelent meg a faliújságon, amelyben a dolgozók elítélik a késő jövő, vagy igazolatlanul hiányzó munkatársaik helytelen magatartását és megemlítik azokat, akiknek magatartását és tevékenységét a többieknek is követniük kell. A bíráló cikkeknek megvolt a hatása. A hiányzók közül többen, mint Kiss Rozália, Brumar Irina belátták magatartásuk helytelenségét és most már pontosan megjelennek munkahelyükön.

Az egyik dolgozó a szakszervezeti választásokat megelőző cikkében arról ír, hogy a C) váltás dolgozói 6 százalékos tervteljesítést vállaltak a választás tiszteletére. Megemlíti a példásan, lelkesen dolgozókat, ugyanakkor megbírája azokat, akik minden tekintetben kullognak. Megemlíthetjük még Anica Florica cikket. Írója felhívja a dolgozók figyelmét a minőségi munka fontosságára. „Ha felültesen dolgozunk — írja Anica elvtársnő — megakadályozzuk a fonóda többi dolgozóit is, hogy jóminőségű munkát végezzen.”

Az említett eredmények ellenére a fonóda C) váltásának pártalapszervezete

című cikkében arról ír, hogy idősök és fiatalok lelkesedéssel vesznek részt a május 1. tiszteletére kezdeményezett szocialista versenyben, de nem tudjuk meg, milyen kezdeményezések születtek, hogyan támogatta a dolgozókat a technikai-adminisztratív vezetőség és az üzemi bizottság.

Az említett tény a szerkesztőbizottságnak és Pommersheim Antalnak, a faliújság felelőseinek gyenge munkájáról tanuszkodik. A szerkesztőbizottság nyolc tagjából csak néhányan tevékenykednek. Hosszú ideig a szerkesztőbizottság munkaterv nélkül dolgozott, a faliújság számokat öletszerűen állította össze. A szerkesztőbizottság tagjai nem foglalkoztak a levelezőkkel, nem nyújtottak nekik segítséget a cikkeik megírásában, nem hívták fel figyelmüket, hogy a munkahely sajátos kérdéseivel is foglalkozzanak. Hiányosság az is, hogy a szerkesztőbizottság nem vitatta meg a beérkezett írásokat.

A gyár pártalapszervezete elhanyagolta a faliújságot. Már igen hosszú ideje sem bíró, sem pártalapszervezeti gyűlésen nem elemeztek a szerkesztőbizottság munkáját. A pártalapszervezet csak a közelmúltban intézkedett, hogy a szerkesztőbizottság megjavítsa tevékenységét s azokat a szerkesztőbizottsági tagokat, akik más beosztást kaptak, új elvtársakkal helyettesítse.

nem fejtett ki eléggé alapos, sokoldalú agitációs-népszerűsítő munkát a faliújságon. Nem szervezett szerkesztőbizottságot, s megelégedett azzal, hogy egyedül Ivănescu elvtárs tevékenykedjék. Nem követte állandóan figyelemmel a faliújság felelőseinek munkáját, nem irányította, hogy sokkal behatósabban foglalkozzék a termelési fellendítő alapvető követelményekkel, az új munkamódszerek bevezetésével, a szocialista verseny kiszélesítésével. A faliújság is részese annak, hogy a múlt hónapban a fonódában a termelési eredmények nem voltak kielégítőek és nem feleltek meg különösen azoknak a nagyszerű eredményeknek, amelyekkel városunkban s az egész országban a dolgozók május elsejét köszöntötték.

Jellemző a faliújság felelőseinek és Lăda Ilona titkár elvtársnőnek, valamint a bíró többi tagjának helytelen tájékozódására, hogy ézében egyetlen írás sem foglalkozott például a mennyiségi emelkedést és a minőség javítását biztosító Elena Chisui módszer népszerűsítésével. Ez a gondatlanság meggyőződés az üzemosztályon kezdeményezett Lengyel-Karmayovszki-féle észszerűsítéssel szemben is, amely jelentősen megkönnyíti a munkát és különböző eljárások bevezetésével szintén a mennyiség növelését és a minőség tökéletesítését eredményezi. Egyetlen faliújságútként megemlíthetjük azokat, akik már alkalmazzák e módszereket valamelyiket. Egyetlen írás sem világosította fel az üzemosztály dolgozóit, hogy mindenképp az ő munkájukat teszi könnyebbé és gyümölcsözőbbé az említett eljárások alkalmazása.

A fonóda C) váltásának faliújsága csak

ugy járulhat a termelési terv teljesítéséhez, ha a pártalapszervezet munkaközösségre bizza a vezetést és állandóan figyelemmel kíséri annak munkáját, megjelölt számára azokat a feladatokat, amelyek elősegítik a termelési sikereket

Ahol a termelés másodrendű kérdés...

A „November 7” gyár dolgozói szép eredményeket értek el a termelésben az 1954. év első negyedében. Globális tervüket 102,9 százalékkal teljesítették. A lehetőségekhez viszonyítva azonban a gyár dolgozói még nagyobb mértékben hozzájárulhatna volna a városi és falusi dolgozók élelmiszerellátásához, ha az üzemi faliújság is elősegítette volna a munkalendület kibontakozását.

A „November 7” gyár faliújság-szerkesztőbizottságának munkáját a termelési kérdések háttérbe szorítása, a rendszertelenség jellemzi. Igaz, hogy tart megbeszéléseket, amelyeken megvizsgálja a közlése szánt cikkeket és arra törekszik, hogy minden hónapban kétszer új lapszám jelenjék meg. Mégsem tarthatjuk kielégítőnek a szerkesztőbizottság munkáját.

Az új munkamódszerek bevezetésének, az újítónak, észszerűsítőnek, kezdeményezőnek népszerűsítése, valamint az új módszerek ismertetése, hozzájárul a munkavékonyság megkönnyítéséhez, a munkaerő növeléséhez. Rendszerint csak azokban a „November 7” gyár faliújságán előben az évben igen kevés jelent meg s azok sem mind kielégítő minőségűek. Legtöbbször igen szűkszavúan jelöl meg a módszer elnevezését, közli százaletében az alkalmazása által elért eredményt, ahelyett, hogy röviden ismertelné a módszer lényegét és felhívna a többi dolgozók figyelmét előnyére, alkalmazásának fontosságára a több és jobb termelés szempontjából.

A szerkesztőbizottság és felelőse, Szeredi Mária elvtársnő nem törekszik arra, hogy rendszeresen minden számban legalább egy-két cikk foglalkozzék termelési kérdésekkel.

A termelési kérdések mellőzésének bizonyítéka az a mód, ahogyan a faliújság szerkesztőbizottsága a szocialista versenyekkel foglalkozik. Nem csodálható, ha a „November 7” gyárban nem szélesítették ki a szocialista versenyeket, sőt januárhoz viszonyítva csökkent a versenyben részve-

lemmel kíséri annak munkáját, megjelölt számára azokat a feladatokat, amelyek elősegítik a termelési sikereket

vők száma. A faliújságon az év első három hónapjában egyetlen cikk sem jelent meg, amely népszerűsítette volna a versenyben kitűnt dolgozókat, vagy megbíráta volna az üzemi bizottságot, mert elhanyagolta a verseny alapos megszervezését, nyilvántartását. Nem teszi jóvá a mulasztást az sem, hogy legutóbb két írás is foglalkozott a május 1. tiszteletére kezdeményezett versennyel. Ez a tény arra vall, hogy a szerkesztőbizottság nem foglalkozik állandóan, rendszeresen bizonyos központi kérdésekkel. Hiányosság mutatkozik a szerkesztőbizottság munkájában az újításokat, új módszereket népszerűsítő cikkek hatásának nyomom követésében is. A szerkesztőbizottság megelégszik azzal, hogy néha megjelenik egy-egy ilyenirányú írás de hogy nyomában mutatkozik-e valamilyen hatás, átvessző-e mások is az illető módszert, az már közömbös számára.

Nem ártithatjuk, hogy a „November 7” faliújsága nem közöl bíráló írásokat, verseket, vagy karikatúrákat. De teljesen helytelen a szerkesztőbizottság álláspontja, amikor megelégszik azzal, hogy a dolgozóknak meg nincs elegendő kifejtődve a bírálati szellem. A szerkesztőbizottság nem igyekszik meghonosítani, támogatni az alulról jövő bírálatot, különösen termelési kérdésekben.

Az említett hiányosságokért nagymértékben a pártalapszervezet büroja és különösen Blaga Gheorghe titkár elvtárs felelős, aki ismeri ugyan a szerkesztőbizottság tevékenységét és méginkább gyengeségeit, mégsem irányította, hogy a gyár életének legintenzívebb kérdéseivel, a termelési kérdésekkel ne felültesen és rendszertelenül foglalkozzék. Ugyancsak a pártalapszervezet bürojának rovására kell írni, hogy nem foglalkozott eléggé az IMSz bizottság tevékenységével. Ezzel magyarázható, hogy igen kevés IMSz-tag ír a szocialista versenyekről, az új munkamódszerek alkalmazásáról és más kérdésekről, amely szoros kapcsolatban áll a termelés növelésével.

Ritkán cserélik a faliújság cikkeket

A „Libertatea” cipőgyár „I. Ranghat” című faliújságán már közel egy hónapja nem cserélik a cikkeket. Legtöbb idejétmult kérdéssel foglalkozik. Több cikkben szó van a hamarosan bekövetkező szakszervezeti választásokról. A „Libertatea”-ban már megválasztották a szakszervezeti bizottságot és most arról lehetne írni, hogyan dolgozik az új üzemi bizottság, milyen élet folyik a szakszervezeti csoportokban és hogyan mozgósítják a dolgozókat a szocialista versenyekre.

Eihagyott üzemi faliújság

A kisszenitniklósi „Relacerea” konzervgyár faliújsága igen siralmas állapotban van. Színel kifakította a sok eső és napfény, a gyár udvarában közlekedő autók sűrű sárpettyekkel tarkították.

A 12 cikk helyén április 19-én egyetlen egyet sem találunk. Ha valaki a faliújság felelőseivel szeretne beszélni, sokat kell kérdezősködni, mert senki sem ismeri a valójában senki sem vállalta el a felelősi tisztséget. Weisz József elvtársat bízta meg az alapszervezet a szerkesztőbizottság vezetésével, de ő sem tartja felelősnek magát. Egyedüli tevékenysége, hogy megőrzi egy dobozában a megjelent faliújság cikkeket. Igaz, hogy a faliújság cikkeket dobozában leginkább levelezőket, nyugtákat, jegyzőkönyveket, különböző átiratokat találhatunk és néhány 1949–50-ben megjelent faliújságútként.

Tanulságok

A rajdankét során szerzett tapasztalatok arról tanuszkodnak, hogy a közszükségleti és élelmiszer-cikkek gyártó üzemekben a faliújság csak akkor tölti be nevelő, mozgósító feladatát, ha az illető üzem pártalapszervezete állandóan figyelemmel kíséri működését, irányítja és támogatja a szerkesztőbizottságot.

Ez a magyarázata annak, hogy a „Vörös Triko” faliújságán számos cikk foglalkozik a termelés fontos kérdéseivel s a levelezők írásai fényesen hozzájárulnak a tervfeladatok teljesítéséhez.

Az esetek túlnyomó többségében azonban az üzemi pártalapszervezetek nem fordítanak kellő figyelmet a faliújság szerkesztőbizottságának munkájára, amit az a „December 30” gyár fonódájának „C”-váltása, az IPROFIL „Dózsa György” butorgyár, a „November 7”, a „Libertatea” gyár esetében történt. Vannak gyárak, amelyek pártalapszervezete elítélsre méltó módon lebecsüli a faliújság szerepét. Példá erre a „Relacerea” konzervgyár pártalapszervezete bürojának magatartása.

A közszükségleti és élelmiszer-cikkek készítő gyárak és különösen az említett üzemek pártalapszervezetei, elemeznek alaposan az üzemi faliújság szerkesztőbizottságának tevékenységét. Vizsgálják meg, milyen mértékben támogatta a faliújság a gyár sajátos kérdéseinek megoldását, mennyire tükrözte vissza a dolgozók állásfoglalását a termelés és más kérdésekkel, valamint az üzem vezetésének magatartásával kapcsolatban. Az üzemi pártalapszervezetek törekedjenek arra, hogy a faliújság szerkesztőbizottságba öntudatos, cselekvő elvtársak kerüljenek, akik rendszeresen és lelkiismeretesen végzik munkájukat.

A pártalapszervezetek kötelessége, hogy állandóan ellenőrizzék, támogassák és irányítsák a szerkesztőbizottság munkáját s ezáltal biztosítsák a faliújság hozzájárulását a termelési kérdések sikeres megoldásához.

A szerkesztőbizottságok törekedjenek arra, hogy rendszeresen dolgozzanak, mind több levelezőt toborozzanak, nagy teret adjanak az alulról jövő bírálatnak. A szívetlenjő megtréningezése legyen alkalom számukra, hogy alaposan megvizsgálják eddigi tevékenységüket és felhasználják azokat a nagyszerű tapasztalatokat, amelyeket számukra a Szovjetunió kommunista pártjának legkisebb egységei, a szovjet üzemi faliújságok nyújtanak.

NAM IR BESZÉDE

a genfi értekezlet május 3-i ülésén

GENE. (Agerpres.) — A TASZSZ közli Nam Ir-nek, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság külügyminiszterének a genfi értekezlet május 3-i ülésén tett nyilatkozatát:

Elnök ur, küldött urak!

Tudomásul véve a küldöttségiünk által előterjesztett javaslatokkal kapcsolatban itt elhangzott nyilatkozatokat, szükségesnek tartjuk, hogy válaszoljunk egyes megjegyzésekre és kérdésekre és további felvilágosítást adjunk a koreai kérdés békés rendezését szolgáló határozatok előkészítése szempontjából igen fontos javaslatunk néhány pontját illetően.

Együttel szükségesnek tartjuk ismét kijelenteni, hogy elfogadhatatlannak és teljesen alaptalannak tekintjük az ENSZ-ben a koreai kérdéssel kapcsolatban nélkülünk elfogadott különböző határozatokat.

Küldöttségiünk április 27-én megvitatás végett javaslatot terjesztett a mostani értekezlet elé a Korea nemzeti egységének helyreállítását és az észak-koreai szabad választások megtartását szolgáló intézkedésekre. Javaslatunk előírja, hogy a koreai kérdés békés rendezését bízzák magára a koreai népre. Ugyanakkor nem tévesztjük szem elől, hogy az észak-koreai választások megrendezésének jelentős szakaszt kell jelentenie Korea egységének megteremtésében.

Az észak-koreai szabad választások megrendezése érdekében Észak- és Dél-Korea képviselőiből álló észak-koreai bizottság megalakítását javasoltuk. Az észak-koreai bizottság egyik legfőbb feladata az lenne, hogy dolgozzon ki és hajtsa végre olyan intézkedéseket, amelyek biztosítsák valóban demokratikus választások megtartását a teljes szabadság feltételei közepette, s bármely idegen beavatkozás nélkül. E bizottság feladata lenne az is, hogy sürgősen bizonyos gazdasági és kulturális jellegű intézkedéseket fogadjon, amelyek haladéktalan megvalósításához nagy érdeke fűződik az egész koreai néphez.

Tekintettel arra, hogy idegen csapatok jelenléte az országban elkerülhetetlenül Korea belügyeibe való külső beavatkozást hozhat, javaslatunkban előírjuk, hogy hat hónapon belül vonják ki Koreából az összes idegen csapatokat. Természetesen a határidő kérdését még megvitatjuk, ha más javaslatok is elhangzanának.

Az USA és a koreai intervencióért, illetve országunk elpusztításáért felelős néhány más állam képviselői az idegen csapatok kivonása ellen foglaltak állást.

Lehetetlen, hogy az ilyen állásfoglalás ne akadályozza meg Korea békés egyesülését. Ez az állásfoglalás arról tanuskodik, hogy Koreát egy imperialista agresszió hídfojéként akarják felhasználni a Kínai Népköztársaság ellen. Ezeknek az államoknak a képviselői ezzel kapcsolatban azt a hamis érvet hozták itt fel, hogy az amerikai csapatok kivonása nyomán, állítólag újra megindulna a koreai háború.

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság küldöttsége szükségesnek tartja, hogy nyomtatatosan felhívja a figyelmet erre az egész kérdésre.

Az amerikai küldött még egy — legalább is alaptalan — érvet hozott fel arra, hogy az USA miért vonakodik kivonni csapatait Koreából. E szerint az amerikai csapatoknak igen hosszú utat kellene megtenniük, hogy visszatérjenek Koreába. Erre csak annyit mondhatunk, hogy a koreai nép alig várja az idegen megszállók mielőbbi távozását országából, s semmi esetre sem öhajtja visszatérésüket.

Ami pedig Korea biztonságának megteremtését illeti, szeretnénk részletesebben elemezni a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság küldöttsége által előterjesztett javaslat 3. pontját, amely fölött az USA küldötte — bizonyára nem véletlenül — elsiklott. Javaslatunk 3. pontja előírja, hogy a távolkeleti béke fenntartásában legjobban érdekelt államok ismerjék el annak a szükségességét, hogy biztosítani kell Korea békés fejlődését. Ilyenformán létrejönnek azok a feltételek, amelyek hozzájárulnak a Korea békés egyesítéséhez — egységes, független és demokratikus államban való egyesítésével — kapcsolatos kérdések mielőbbi megoldásához.

Küldöttségiünk úgy véli, hogy ha a jelenlegi értekezlet résztvevői valóban hozzá akarják segíteni a koreai népet ahhoz, hogy elkerülje a háború újramegkezdését Koreában, egymás közt megegyezésre kell jutniuk — s lehetőségien megegyezésre is juthatnak — olyan intézkedések meg-

hozatalában, amelyek biztosítanák Korea békés fejlődését. Ez ugyanakkor garanciát jelentene a hadműveletek újramegkezdése ellen is.

Küldöttségiünk véleménye szerint ebben a tekintetben rendkívül fontos szerep hárul a nagyhatalmokra, amelyeknek közös megegyezéssel bizonyos kötelezettséget kellene magukra vállalniuk Korea békés fejlődésének biztosítása és a belügyeibe való beavatkozások érdekében.

Ha az Egyesült Államok valóban nem támaszt jelenleg sem politikai, sem gazdasági természetű igényeket Koreával szemben, mint ahogy ezt az USA külügyminisztere beszédében állította, akkor semmi ok sincs arra, hogy amerikai és más csapatok továbbra is Korea területén maradjanak, még kevésbé pedig arra, hogy az USA kivonja magát a Korea békés fejlődésének biztosításával kapcsolatos kötelezettségek vállalása alól.

Javaslatunkban abból a tényből indulunk ki, hogy a koreai nép számára az ország független és demokratikus állammá való egyesítése — éppen olyan létfeltétel, mint megszűntetni a koreai háború újramegkezdésének lehetőségét.

Megelőzve állapítjuk meg, hogy a Kínai Népköztársaság és a Szovjetunió küldöttségei támogatják javaslatunkat.

Ugyanakkor nem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy az Amerikai Egyesült Államok megbízója és egyes küldöttek szívesen elutasították javaslatunkat. Az USA megbízója lényegében azt mondotta, hogy az Egyesült Államok csak az általa diktált feltételek mellett járul hozzá a koreai kérdés megoldásához.

Dulles ur nem értett egyet azzal, hogy a koreai néphez megadják az öt megengedett jogot, azt, hogy saját maga oldhassa meg belügyeit. Az amerikai küldött azt indítványozta, hogy csakis Észak-Korea területén tartanak választásokat s szerinte erről a területről vonják vissza a kínai önkéntesek egységeit. Javasolta továbbá, hogy az észak-koreai választásokat az ENSZ, valamint a dél-koreai kormány felügyelete alatt tartják meg.

Még Ausztrália megbízója is kénytelen volt beismeri annak a javaslatunknak a helyességét, hogy nemzetgyűlési választásokat kell tartani egész Koreában, Dél- és Észak-Koreában egyaránt.

Nem nehéz megérteni, hogy az amerikai javaslatok célja az amerikaiak által Dél-Koreában bevezetett népiellenes rendszer kiterjesztése Észak-Koreára is, mert ez a rendszer felel meg az amerikaiaknak.

Az amerikai és dél-koreai küldött s néhány más küldött is arravaló hivatkozással, hogy Dél-Koreában már megtartották az állítólagos szabad választásokat, állásfoglalt az észak-koreai választások megtartása ellen.

Az az állítás, miszerint a dél-koreai népnek 1948-ban lehetőséget nyújtottak a szabad akaratnyilvánításra, a legkevésbé sem felel meg a valóságnak. Április 27-én elmondott beszédemben részleteket idéztem az ENSZ ideiglenes koreai bizottságának 59. számú hivatalos jelentéséből, amely beismeri az 1948 május 10-én tartott dél-koreai különválasztások antidemokratikus jellegét.

Ismeretes, hogy kevéssel a választások előtt amerikai tengerészeti haderők érkeztek a dél-koreai kikötőkhöz. A választások napjaiban az amerikai megszálló hatóságok készenlétbe helyezték a 60.000 főnyi rendőrséget. Felfegyvereztek számos terrorista csoportot s harci készségükbe helyezték szárazföldi csapataikat és légi erőiket. A választások előestéjén, 1948 május 9-én Dél-Koreában kimondták a hadiállapotot. Minden helységben amerikai csapatok cirkáltak. A főbb utkereszteződéseknél gépfegyvereket állítottak fel.

Ilyen körülmények között zajlottak a 1948-ban Dél-Koreában a külön választások. E választások antidemokratikus jellege teljesen nyilvánvaló. Ezeket a választásokat természetesen nem lehet a dél-koreai lakosság szabad akaratnyilvánításának minősíteni. Számos tény bizonyítja a választások után az amerikaiak által megalakított dél-koreai kormány antidemokratikus jellegét.

Ime például, mit írt Dél-Koreáról 1952 december 30-án a CHICAGO SUN AND TIMES fuzsáni tudósítója:

„Dél-Korea rendőrállam. A borzalom ország ez. A nép nem az éhségtől, a hidegtől, a háborútól, a betegségtől fél, hanem egyik ember fél a másiktól, mindenki fél a

rendőrségtől és az állami tisztviselőktől. Hatvanegyezer rendőrnek korlátlan joga van arra, hogy bárkit letartóztasson, őrizetbe vegyen, megkínózzon, s a rendőrök megkülönböztetés nélkül gyakorolják ezt a jogot... Tetszésből és más helységekből olyan eseteket jelentenek, hogy letartóztatnak embereket, mert megtapsolták egy gyűlésen azokat, akik Li Szin Man bíralták.”

A REUTER hírgyűjtemény fuzsáni tudósítójának jelentése szerint Dél-Korea alelnöke 1952 május 30-án azzal nyújtotta be lemondását, hogy „szégyen az embernek a saját nevét ott látni Li Szin Man bürokratikus, diktatórikus és korrupt kormányának listáján”.

Ilyen tények oly nagy számban fordultak elő és szétlétben-hosszában annyira elterjedtek, hogy még az ENSZ koreai bizottsága sem vonhatta őket kétségbe, noha nyíltan részrehajló álláspontja hehezkedett a Li Szin Man-likék javára. Az ENSZ közgyűlés 7-ik ülésén előterjesztett bizottság jelentés megerősíti a külföldi megfigyelők általánosan idézett tudósításait a liszinnanista rendszer antidemokratikus jellegéről.

Az amerikai, a dél-koreai és néhány más küldött megkísérelte itt, hogy mentesítse az USA-t és a dél-koreai rendszert a felelősség alól a koreai háborútól és azért a beavatkozásért, amelyet az amerikai kormány 1950 júniusában megkezdett, amikor, hogy bevárta volna az ENSZ határozatát. Ezeket a kísérleteket azonban semmi sem igazolja.

Az ENSZ-ben ezzel a kérdéssel kapcsolatban lezajlott viták és a dél-koreai kormány leváltárából származó okmányok, amelyek megjelentek a sajtóban és amelyeket annak idején előterjesztettek az ENSZ-ben — meggyőzően bizonyították, hogy a háborút kívülről kényszerítették a koreai népre és hogy ezért a fő felelősség az Amerikai Egyesült Államokra hárul.

Nam Ir ezután számos olyan közismertényt sorolt fel, amely mind azt bizonyítja, hogy a három éven át tartó koreai háború kiobbantásáért a felelősség az Amerikai Egyesült Államokat és a dél-koreai liszinnanista rendszert terheli, majd így folytatta:

Szükségessé válik felhívni a figyelmet arra is, hogy a koreai háborúban barbár, embertelen módszereket alkalmaztak. A hadműveletek megszüntetése, mint ismeretes, Li Szin Mannak, az ország északi része ellen irányuló agressziós terveik szétzúzása-hoz vezetett. De Li Szin Man és kökije a hadműveletek megszüntetése után is ním mint nap újabb Észak elleni menetelésre uszít s hangzottak újabb kísérletek tesztnek, hogy rendszerüket erőszakkal rákényszerítsék Észak-Koreára. Ha a liszinnanisták újra háborút merészelnének kezdeni, a koreai nép kétségtelenül még megsemmisítőbb csapatot mér rájuk.

Dél-Korea képviselője ma hazug, képtelen beszédet mondott, amely még cáfolatot sem érdemel. E hazug beszédével próbálta titcszni a dél-koreai csapatok önkényességét és terrorját Dél-Korea népe ellen.

Ausztrália küldötte beszédében azt monddta, hogy felvilágosítást szeretne kapni az észak-koreai vegyesbizottság megalakítására vonatkozó javaslatunkhoz kapcsolódó néhány kérdésben. Főleg az iránt érdeklődött, hogy hány tagja lenne a Dél- és Észak-Korea részéről megválasztandó vegyesbizottságnak.

Ugy hiszem a vegyesbizottság taglétszáma nem bonyolult kérdés, minthogy olyan kétoldali bizottság megalakításáról van szó, amelynek határozatait nyilvánvalóan mindkét félnek közös megállapodással kell elfogadni.

Ami pedig az észak-koreai bizottságra vonatkozó szervezési, ügyrendi és egyéb kérdéseket illeti, véleményünk szerint ezeket a két fél közös megegyezése alapján kell megoldani. Ausztrália küldötte annak az aggodalmának adott kifejezést, hogy a bizottság tevékenysége nagy nehézségekbe ütközhet.

Természetesen mi nem zárjuk ki azt a lehetőséget, hogy ezen az uton sok akadály merülhet fel.

De azt hisszük, hogy e nehézségek teljes mértékben legyőzhetők. Ha a koreai kérdés rendezését magukra a koreaiakra bízzák s ha kilúszóhítták a belügyeikbe való idegen beavatkozást, a koreai néphez minden kétséget kizárólag lesz elegendő ereje és bátorsága ahhoz, hogy leküzdjön minden akadályt és megteremtse egységes, független és demokratikus államát.

A TENYEK TÜKRÉBEN

„Mentem, láttam, győztek”

Jöttem, láttam, győztem — jelentette kétezeréveshárom évvel ezelőtt a győztes háborúhól megírt Julius Caesar a római szenátusnak. A háború előkészítéséért volt vesztes csatából Amerikába visszahozott Dulles viszont így fogalmazhatná meg jelentését a washingtoni kongresszus számára: „Mentem, láttam, győztek.”

Mert nem kétséges, hogy Londonban is, Párisban is és Genfben is nagyon belelátta Dulles gondolatának szövegébe. Es mert belelátta, nem akar sem Franciaország, sem Anglia belenyúlni az indokina parázsba, hogy onnan gesztenyét kapjanak ki Eisenhower és Dulles urak, valamint a mögöttük álló amerikai monopóliások számára.

Dulles külügyminiszter hazaérkezését az amerikai imperialista körök szempontjából nagyon kellemetlen hírek előzték meg. Ezek közé tartozott az a távirati jelentés, amely Churchill angol miniszterelnök alsóházi beszédéről szármalt be. Az angol miniszterelnök tudvalevően ilyen kijelentésre kényszerült az angol néphangulat következtében: „A brit kormány nem óhajt semmilyen kötelezettséget vállalni arra, hogy az Egyesült Királyság katonai akcióba bocsátkozzék Indokínában, megelőzőve a genfi értekezlet eredményeit.”

Vészharangot fogadták a Kongresszus háborus körében a Franciaországból érkező jelentéseket is. Hogyne, amikor a franciák siettelik az indokina háború befejezését. Nem járulnak hozzá, hogy Amerika Dulles „közös akció”-terve alapján mindkét lábát megvesse Ázsiában, hogy azután egyik lábával „eltanácsozza” európai „szövevényesét” Ázsia földjéről.

Wilson, amerikai hadügyminiszter, ezt a fényt az amerikai vezető politikuskok jellemző „szerénységgé” így jelentette be a legutóbbi sajtóértekezleten: „Nem minden ország népe osztja az Egyesült Államok véleményét a indokina kérdésben.”

Ezek után joggal állapítja meg a Daily Herald című angol polgári lap, hogy Eisenhower kormányának nagy felzúdulással kell számolnia, mert a kongresszus beavatkozáspárti képviselői Dulles okolkaj indokina háborus terveit „csodjéért”. A Daily Herald ezt a következtetést vonja le: „Dullesnak meg kell kezdnie Ázsiát és európai politikája gyökeres felülvizsgálását.”

Dulles tehát csufos kudarcot vallott erópolitikájával. Ezt igazolja Eisenhower takarodójellegű nyilatkozata is, amely az elnök április 29-iki sajtóértekezletén hangzott el. Eisenhower annak a reményének adott kifejezést, hogy a genfi értekezleten sikerül olyan áthidaló megoldást találni, amely bár nem fedí az Egyesült Államok terveit, de legalábbis elfogadható számára.

Egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy a cézári hajlamú amerikai külügyminiszter, néhány ember kivételével, egy egész világgal áll szemben. Saját terveit és a világ valamennyi embere célkitűzéseit közötti különbség arányát a newyorki tözde nvelven így fejezhetnék ki: Egy — a kélmilliárdhoz...

Bakács Béla.

Amerikai szenátor az USA erópolitikájának kudarcáról

WASHINGTON. (Agerpres.) A Franco Presse hírgyűjtemény jelenti, hogy William Knowland szenátor ismét nyilatkozott az indokina háború „nemzetközivé lételevel” kapcsolatban.

„Minden támogatást megadok Eisenhower elnöknek ha azt fogja indítványozni, hogy küldjünk csapatokat Indokínába és hajlandó vagyok harcolni a kongresszusban az elnök ilyenértelmi kérésének elfogadásáért” — mondotta.

A szenátor a továbbiakban elismerte, hogy az amerikai politika kudarcot vallott Genfben: nem sikerült az USA úgynevezett szövetségeseit rábírni arra, hogy kövessék az erópolitikát.

A szenátor kijelentette: „Dulles külügyminiszter megbízása azért volt fontos, mert ennek folytán számotvehettünk azal, hogy kik a szövetségeseink és kikro számíthatunk.”

A belga gépkocsilizemek munkásainak sztrájkja

BRUXELLES. (Agerpres.) A TASZSZ közli:

A „Renault”, „Citroen” és „Studebaker” francia és amerikai társaságok bruxelai gépkocsilizemeinek dolgozói már több mint két hete sztrájkolnak jobb munkafeltételekért.

Lapjelentések szerint ezekben a vállalatokban a sztrájk általánossá vált. Május 3-án több mint 2600 sztrájkoló munkás tüntetést rendezett. Szolidaritásuk jeléül csatlakoztak a sztrájkolókhöz a „Westinghouse” és más vállalatok dolgozói is.